

MARKET HOTEL
145 Princess St.
P. O'CONNELL, eignandi. WINNIPEG
Bestu yfirlit vinnu og afþreyingu
fyrir ferðingum og gæstum.

WELLINGTON BARBER SHOP
Háskólastr. 10. Alls verk vagnar. Vís-
tættir. Húsnæðing. Húsnæðing.
ROY PEAL, eignandi.
691 Wellington Ave.

Woodbine Hotel
405 MAIN ST.
Stærsta Hótel í Norðvesturhluta
Tín Félags- og Almennar vinnu og vinnu
Gæting og fæðing. \$1.00 á dag og þar yfir
Lennon & Hebb.
Eignendur.

Colclough & Co.
Notre Dame Ave. & Sherbrooke St.
Phone Garry 2690-2691.

HERBERG
Björt, rúmgöð, tæglæg fæst alíft með
því að komi til vor.
City Rooming and Rental Bureau
Office open 9 a.m. to 9 p.m.
Phone M. 5670 318 McIntyre Bldg.

SHAW'S
Stærsta og elzta brúkaðra
fataskólabúðin í Vestur Canada.
479 Notre Dame.

Dominion Hotel
523 Main St.
Bestu vinnu og vinnu. Gæting og fæðing \$1.50
Malt. \$1.35
Ními B 1131
B. B. HALLCRESCEN eignandi

UPPBOUN HERBERG TIL
LEIGU
Tveð uppboú framherbergi á
fyrsta og öðru gólfu fyrir hreinfát
og reglulaga menn eru til leigu að
504 Agnes Street. Upplýsingar að
504 AGNES STREET

LOKUDUM tilboðum um flutning á
pósti í þjónum. Húsnæðing. Húsnæðing.
um fjögur ára tíma, sex sinnum á viku
á milli. Húsnæðing og Pigeon Lake, R.
M. D. No. 1, gegnum St. Francois Xavi-
er og Pigeon Lake og hvert annað
Post Office er hann að verða stofnað
á þessari leið. Samningar þyrft sam-
kvæmt ákvæðum Yfir-Póstmeistarans.
Prestar á Austurlandi samkomu-
vitjandi og umskornar miða má
virkila og fá á Pósthúsinu á Headingley
St. Francois Xavier og Pigeon Creek
og skrifstofu Póstmála umsjónarmanns
í Winnipeg.

H. E. PHINNEY.
Póstur. Umsjónarm.
Skrifstofu Póstm. umsjónarm. Winni-
peg, Man. April 17, 1914.
L. 30, 31, 32.

J. J. Swanson H. G. Hinrikson
J. J. SWANSON & CO.
Fasteignasalar
og peninga miðlar
SUITE 1, ALBERTA BLOCK
Portage & Garry Talsimi M.2597
Winnipeg, Man.

Sherwin - Williams
PAINT
fyrir alskonar
húsmálningu.
Pryðingar-tími nalgast nú.
Dálftið af Sherwin-Williams
húsmáli getur þrytt húsið yð-
ar utan og innan. — Brúkið
ekker annað mál en þetta. —
S.-W. húsmálið malar mest
endist lengur, og er áferðar-
fegurda en nokkurt annað hús
mál sem hefur er til. — Komid-
inn og skoðið listaspjaldið. —

CAMERON & CARSCADDEN
QUALITY HARDWARE
Wynyard, - Sask.

Lama Sabakthani!
Saga eftir Alf Ormstungu.

Sákti Pétur, skálmaði um hallar-
gölf himnaríks, strauk höfnað-
leg af kappi og virtist í þungum
þenkum og hálf illu skapi. — Þetta
annríki nótt og nýtan dag er nótt
til að drepa múldýr. Það hlýtur
að vera drepandi á jarðri, yfir
þjóð þjónd sálir á dag og svo öll
stórlýsin, enn sami sér ekki högg
á vatni hjá jarðarbúum. Hvíðir
viðkoma, og allir koma þeir hingað.
Hann hlísti höfuðið svo hvílu
lokkarnir svíluðust til.

Þá kom dýrþjófi Péturs hneigði
sig lotningarfúllur og sagði það
verið kominn maður frá jarðri.
"Hun,..... einn enn, aldrei er
fríður, hvað heitir hann, og hvern
þjófar er hann, og hvaðan er hann?"
spurði Pétur og horfði einbeittur
yfir gleraugun sín á þjófinn.

"Herra, hann er leslander og heitir
Sjonn Sjonson og er frá Winnipeg."
"Ó, hann er þá Vesturlendingur.
Það verður ekki umstanglaust að
finna hann á vitnisburðabókinni
ef ég þekki rétt," sagði Pétur og
talaði eins og dauðpreitir maður.
"Jæja, komdu með natúralistann og
vitnisburðabókina, því ekki mun af
veita, þegar maður fer að glíma við
sleiddis snúða."

Sákti Pétur setti upp önnur gler-
augu yfir hin, opnaði ákaflega
stóra og óhræna bók sem þjófinn
ók til hans á borði með höfnum
undir.

"Winnipeg! Winnipeg! stórborg,
mikill borg! Jú, herra kemur það.
En, nú er að finna nafnið, það ver-
ur nú þyngrt þrautin," sagði Pétur
og fékk sér í nefið. Jæja, þá er að
leita," og Pétur lét ritbúðir fylgja
þöfnunum ofan dalkana hvern af
öðrum. Sjonn Sjonson tautaði hann
í sífelu, og þetta lét hann ganga
þangað til hann kom á endann á
síðasta dalkinum.

Pétur fétti sig upp, skellti aftur
bókinni, og sagði að þá væri engin
Sjonn Sjonson, hallaði sér svo aftur
í hæginda stólu eins og þetta
verið honum ekkert áhuga mál.
"En maðurinn bíður herra, eit-
hvað verður til bragðs að taka,"
sagði þjófinn.

Pétur tók af sér bæði gleraugun
og horfði út í hött, og hugaði. Ált
í einu var eins og nýtt ljós rynn-
i upp fyrir honum.

"Ég sé í gegnum það alt, lagsmað-
ur," sagði Pétur ánægjulega eins og
manni sem tekist hefur að ráða
fram úr vandamáli. "Hann mun
vera fæddur og uppalin á Íslandi,
og innritaður þá, fyrir löngu sönn,
og þá heitið ald annað. Þeir skifta
um nöfn þeir skollar þegar þeir
koma til Vesturheims. Farðu nú út
og spurðu hvert hann sé ekki fædd-
ur og uppalin á Íslandi, og hvað
hann hafi heitið þá."

"Já herra," sagði þjófinninn,
hneigði sig og fór. Eftir stundir
bið kom þjófinninn aftur, og sagði
hann væri fæddur og uppalin að
Höfi á Melrakkaslétta á Íslandi og
heiti Jón Jónsson.

"Grúnaði ekki Gvend" sagði Pét-
ur og fór að leita í stóru bókinni.
Eftir litla stund leit Pétur upp
en hélt vísingrinnu á bókinni.
"Jú, herra hef ég hann, Jón Jóns-
son að Höfi á Melrakkaslétta á Ís-
landi, 25 ára að aldri, aglarn sjálf-
elskur, drykkjeldur töbaksmáður
mikill og kvennannaður. Dálæg-
ur vitnisburður, láttu hann koma."

Þá var nú Jón loksins kominn til
himnaríks. — Hann var meðal mað-
ur á hœð, þrekvaxinn með talverða
istru, rauðleitur í andlit með stórt
blátt nef, það var eins og nautir
og óhöf staða ódrammlegar í hver-
jum andlitssdrætti.

"Um, hum, brennivín, brennivín"
tutaði Pétur og var eins og hann
sagði ekki neitt af Jóni nema nefið.

"Svo þú ert frá Winnipeg, hr. Sjon-
son," sagði Pétur og horfði valds-
mannslega á Jón yfir gleraugun sín.
"Yes sir, from Winnipeg," svaraði
Jón og hvíldi fæturnar á víxl.

"Hvert var lífsstær þitt, hra. Sjon-
son?"
"Well, — Eg — Eg var hótels-
haldari, já, eða svoeðis," sagði Jón
og horfði beint ofan í gölf.

Pétur fór að fletta bókinni. "Ein-
mitt það — hótelsaldari, — og —
fengissali, fremur óheðarlegr af-
vinna; sálarsáski, sálarmóð," taut-
aði Pétur.

Hann bjóst ekki við svari. Það
fór að fara um Jón, hann hlídi kom-
ast hjá sem flestum þessleiddis spurn-
ingum og svörum.

Hann steinþagði.
Pétur leit upp, og horfði á Jón.
"Hvaða kyrkjulegum félagskap
tilheyrðir þú þar, hr. Sjonson?"

stóðu honum nú lífandi fyrir hug-
skotsejónum.

"Ég reyndar beiðinis tilheyrði
engum kyrkjulegum félagskap, þú
ég fór til kyrkju vanalega á hver-
jum helgidegi, og ég var aldrei eftir-
bátur annara að gefa til safnaðar-
þarfa," sagði Jón drýgindalega,
hann var ræðubúinn að skýra það
betur ef þörf gjörðust.

"Einmitt það! Gjörðu svo vel að
réttu mér ensk-íslensku orðabókina
þarna," sagði Pétur og leit til þjófs-
ins.

"Hvaða trúarbrögð kendi sú
kyrkja, sem þú aðallega sóttir, hr.
Sjonson?"

"Well, lúthersku, I guess, þú
sumir kölluðu það nú reyndar
hætti kritik."

"Já, ég kannast við þá stefnu, hún
er heðarleg rannsókn, en, — hún er
líka samband af frelsi og ófriði.
Friðis, að því leiti til, að þar eiga allir
atvart og eru látnir óáreiðir með
trúarskóðanir sínar hverjar sem
þær eru, og er það ófær stórt spór-
sleiddis til samhygðar hjá mönnum,
enn, ófriðis verður hún, þar til
fámóðknað þráin hefur leyst hana
úr læðing, og mennirnir tala eins
og þeir hugsa. En hvað kom til að
þú aðhyllist þá kyrkju frekar en
einhverja aðra, þar sem úr svo
mörgu er að velja, hr. Sjonson?"

"Ó, I don't know, hún var meira
liberal — mér fannst," —
"Liberal! Liberal, tautaði Pétur og
fór að fletta orðabókinni."

"Einmitt það, svo þú hefur þá
hvergi verið innritaður í söfnuð eða
neinn annan kristilegan félagskap,
hr. Sjonson?" spurði Pétur.

"No sir, no place."
"Jæja, þú tilheyrir þá Almennu-
það er fjölmennasti flokkurinn hér,
þú þekkir þar sjálfsagt marga, ég
vona að þér leiddist ekki," — "Þú
gjörir svo vel og fylgja honum
þangað," sagði Pétur, og leit til
þjófsins.

"Er það langt?" spurði Jón hálf-
hikandi og horfði ofan á berar fæt-
urnar á sér, blóðrauðar og þrútnar
af kalda.

"Ó, sei, sei, nei; það er örstutt á
okkar meilivörða. Í Winnipeg
mínum mundi það verða, nú — jæja,
svo sem hundrað, — hundrað, og flim-
tu mílur," sagði Pétur, eins og
honum stæði alveg á sama.

"Hundrað og flimtu mílur!" hróp-
aði Jón svo hátt að bergmáði í
öllu himnaríki, og röddin var róm
og ruddaleg. "En við tökum nátt-
úrlega strætíkarið," bætti hann við
og varð rölegri?"

"Strætiskar — strætiskar, láttu
mig sjá, hvar er það nú í orðabók-
inni," sagði Pétur og fór að bláði
í bókinni hægt og gætilega.

"Ó, ég held þú þyrftir ekki orða-
bók við strætiskar, veistu ekki hvað
strætiskar er, hefurðu aldrei verið
í stórborg, ha?" sagði Jón undrandi
og með talverðum þjósti.

Hann var á nálm um svarið.
"Nei, ekkert strætiskar, ekkert
street car, hér er alt gengið, hr.
Sjonson," sagði Pétur svo kalt og
rólega að Jóni fannst það mörgun.

"Gengið — alt gengið?" Og það
var grenja, og njórbeld breði í
rómmum.

"Ég er ekki vanur við að ganga,
ég er enginn fórumaður, hef aldrei
flakkað. Ég hef haft ráð á að
ferðast með öðrum hætti hingað til,
og séru ekki mannflón að ég er
berfættur. Ég dó á víðastað berfætt-
ur, og fara að labba hundrað og
flimtu mílur, berfættur eins og als-
valla reffill, það er ranghætti — það er
..... það er stórsynd," og Jón
rétti fram blóðrauðar fæturnar á
víxl.

"En ég get ómögulega að því gjört
herra Sjonson minn," sagði Pétur
blíðlega. Honumleisti ótrúlega á
Jón.

"Getur ekkert? Vilst ekkert
gjöra, þú ert ekkert meira en ég;
hvar er drottinn? Fylgdu mér til
drottins. Ég vil fá að finna drott-
inn. Ég vil ekkert hafa meira með
þig að sýsla," sagði Jón og lét ós-
lega. Pétur sá að hér horfði til
vandæðis.

"Þú getur ekki séð hans helgidóm
svona fljótt hr. Sjonson. Til þess
þarf tíma og fullkomnu," sagði
Pétur í sannferandi málrómi.

"Svona fljótt! Kallardu þetta
fljótt. Sá, til hvers heldurðu að ég
hafi gefið tvo hundruð dali á ári í
mörg herra ári í hans þarfir, ef ég
ætti ekki neitt skilið fyrir það?"
Nei, ég segi þér satt, ég á heimgöngu
á að tala við drottinn; hann er sá
eini sem verið líklegur til að leið-
beina mér," sagði Jón, og hálf dró
niður í honum.

Pétur fór að kenna í brjósti um
Jón. Hann vissi auðvitað að þetta
þraust sem Jón bar til drottins var
ekki trúarlegs eðlis, heldur að hann
hefði gefið til kyrkjunnar og fynd-
ist þarafleðandi guð vera í stór-
skuld við sig.

Pétur stóð nú á fætur, og Jóni
sýndist hann ómæðilega stór og
tignarlegur. Alvörubrunninn bentí
hann til austurs um leið og hann
sagði, og málrómurinn var ákveð-
inn og háttalegur.

hann til austurs um leið og hann
sagði, og málrómurinn var ákveð-
inn og háttalegur.

"Sérðu standbergið þarna, þarna
langt út í hafinu, sem aðlögegnar
haföldurnar skella á dag og nótt,
á eftir ár, og öld eftir öld. Þegar
þessar rafeldu hölskellur halsins
hafa sleikt og skolað þessum kletti
ofan í sjálfar sig, þá er lífið eitt
augnablik af elífílinni. — Og þá
verður það algerlega undir þínum
eigin hugsnarhætti komið, hvort
þú ferð að sjá allan hans helgidóm,
þvífegnum margar þrautir beross
inn að ganga í guðsríki."

"Guðsríki," orgaði Jón, "er ég ekki
kominn til guðsríks!"

"Nei! nei! nei! Kæri herra Sjonson
minn, þangað áttu langt í land. Þú
ert aðeins í forðyr himnaríks núna
— en ferðu þú nú af stað," sagði
Pétur og leit til þjófsins.

Jón varð alveg orðlaus. Honum
fannst hann verða fyrir ranglæti og
vissi ekki hvaða brögðum hann
ætti að hafa við Pétur. Honum
datt í hug að gata eins og hani, því
hann hafði heyrð að honum kæmi
það illa, en þá mundi hann eftir
að hann var rómur; það gjörði
rómmveizlan síðasta.

"Þú varst ekki svona dryðinn og
dulartullur um árið, þegar hanninn
gól tvísvar, og þú skældir eins og
hugleig kerling," sagði Jón í stór-
andi róm og skók hnefann að Pétur
um leið og hann lagði af stað.

"Nú hafa prestarnir verið að
skrökva einhverju í karlinn," sagði
Pétur við sjálfan sig, og brosti góð-
látlega: "það brekst mér ekki. En
við fyrirgefum alt."

Óg nú var Jón lagður af stað að
leita guðsríks. Hann heiti aldrei
reynt það fyrir.

Þegar þeir höfðu gengið þegjandi
nokkra stund, var eins og opnaðist
fyrir þeim dalur, breiður og skín-
andi með lífandi halla á báðar
höndur, og alt öði og gróði af fólki
í mismunandi stórum flokkum, eins
langt og augað eygði, og einkenni-
legum tófrálöma sló yfir alla þessa
breiðu, svo Jón þóttist slíkt aldrei
fyr séð hafa, og alíft áx forvitni
hans.

Loksins gat hann ekki stílt sig
lengur, og spurði fylgdarsvein sinn
hvern þá væru þessum hóp sem
þá bar að til vinstri handar.

Það var hópur af fremur rudda-
legum náungum, öllum vopnuðum
og skyldist Jóni að þar mundi vera
flokkur af formönnum, þeir kváðu
af kappi miklu formanna visur
um blóðuga bardaga og afreksverk
sín og létu ólmlega, svo Jóni stóð
stugur af. Hann varð gagntek-
inn af angist og kvíða fyrir því að
verða skilin þarna eftir.

"Þetta eru," sagði sveinninn hægt
og rólega, "formhetjurnar fragu,
þarna er nú Dórlófur Bæglóttur,
Hrappur Glámur og margir fleiri
þessi með snærisspottann um hals-
inn er Júlías frá Karlot, og þessi
með sléttu andlit, framsetta mag-
ann og njótu fæturnar, er Nero
Keisari. Hann er skáld mikill og
yrkir fyrir þá. Allra þessara þjóð-
höfðingja hefir þú sjálfsagt heyrt
minst á víðeigandi hátt í fyrirlæstr-
um."

"Um, hum" — heyrðist í Jóni.
Hann var alveg orðlaus, en þegar
hann sá að þarna var honum ekki
fyrirhugaður verustaður þá náði
hann sér bráðlega aftur.

Nest bar þá að litlum manni með
ránstugelsni og gráum og grinn-
legum augum; hann var innlitur
af stórum bókum í gulu bandi; þar
voru einnig mannheðar hann á
af skjólum og sjálfur var hann á
kafi í blóðum. Það voru fáir í
kringum hann.

Jón horfði undrandi á manninn,
en spurði þó einski.

"Þetta er dómari," sagði sveinn-
inn. Þið hafið sjálfsagt heyrt hans
getið þar í Winnipeg.

En nú voru þeir komnir að afar
stórum hóp af mönnum; þeir voru
allir mjög myndarlegir, sumir tíg-
narlegir sýnum, og allir voru þeir
glóðir og frjálsgleir. Það var eins
og brennandi áhugi og rannsókn-
arþrá lýsti sér í hverri þeirra hreyf-
ingu.

Jón starði frá sér numinn á þessa
menn og varð gagntekinn af lot-
ning, og hvergi fannst honum hann
frekar vilja vera, heldur en einmitt
meðal þessara manna.

"Þetta eru vísindar og rannsóknar-
menn," sagði sveinninn. "Það eru
menn sem eru á stöðugri leit eftir
þekkingu, menn sem gjöra sér það
fullljóst að, trú er engin víska, held-
ur aðeins takmörkuð þekking, eða
ótakmörkuð von um eitthvað þar
sem skilningur þrýtur. Skoðanir
þeirra eru margvíslegar, sumir eru
einyðistruar, aðrir algyðistruar,
ljós þeirra eigin skýssemi er þeim
fyrir öllu. Hugsnar þeirra eru
bygðar á heimspöklegum grund-
veili, og þar komast engar að sem
að nokkuru leyti brjóta bág við
skýssemi og þekkingu þeirra. Þeir
elka sannleikann og vilja að allir
menn viti allan sannleikann!"

(Náðurlag á 2. síðu)

MANITOBA.

Mjög vaxandi athygli er
þessu fylki nú veitt af ný-
komendum, sem flytja til bú-
festa í Vestur-Canada.
Þetta sýna skýrslur akur-
yrkju og innflutninga deildar
fylkisins og skýrslur innan-
ríkisdeildar ríkisins.
Skýrslur frá jarnbrautafé-
lögnum sýna einnig, að
margir flytja nú á áður ó-
tekin lönd með fram braut-
um þeirra.
Sannleikurinn er, að yfir-
burðir Manitoba eru einlægt
að ná víðtækari víðrúknun-
ingu.
Hin ágæta lönd fylkisins,
óvirkjanlegar jarnbrautir,
samgöngur, nálæg þess við
beitu markaði, þess ágæt-
mentaskilyrði og leikandi
flutningskostnaður — eru hin
eðlilegu aðráttaröfn, sem ár-
lega hvetja mikinn fjölda
fólks til að setjast að hér í
fylkinu; og þegar fólkið sett
að á búlandum, þá aukast
og þroskast aðrir atvinnu-
vegir í tilsvandandi hlutföllum

Skrifstú kunningjum yðar — segið þeim að taka sér bólfestu í
Happasælu Manitoba.

Skrifstú eftir frekari upplýsingum til:
JOS. BURKE, Industrial Bureau, Winnipeg, Manitoba.
JAS. HARTNEY, 77 York Street, Toronto, Ontario.
J. F. TENNANT, Guelph, Manitoba.
W. H. UNSWORTH, Emerson, Manitoba.
S. A. BEDFORD.
Deputy Minister of Agriculture,
Winnipeg, Manitoba.

VITUR MAÐUR er varkár með að drekka ein-
göngu hreint öl. Þér getið jafna reitt yður á
DREWRY'S REDWOOD LAGER
Það er léttur, freyðandi bjór, gerður eingöngu
er Malt og Hops, Búðir ætíð um hann,
E. L. DREWRY, Manufacturer, WINNIPEG.

Skrifstofu tals.: Main 3745, Vörupöntunar tals.: Main 8403
National Supply Co., Ltd.
Verla með
TRJÁVID, GLUGGAKARMA, #HURDIR, EISTA,
KALK, SAND, STEIN, MÖL, "HARDWALL"
GIPS, og bestu tegund af "PORTLAND"
MÖRLIM (CEMENT),
Skrifstofa og vörugæmsluhúsið á horninu á
McPhillips og NOTRE DAME STRETEM,

Með því að biðja umfalega um
T.L. CIGAR, þá eru vísu að
fá ágætis viðlið.
T.L. Western Cigar Factory
Thomas Lee, eignandi
Winnipeg

MAPLE LEAF WINE CO. Ltd.
(Thos. H. Lock, Manager)
Þegar þér leitið eftir GÆÐUM þá komið til vor. Vér ábyrgj-
umst fjöta afgreiðslu
Mail Orders (póst pöntunum) gefið sérstakt athygli
og ábyrgjast yður vora að vera þá BESTU — Reynið oss
eitt skifti og þér munuð koma aftur — Gleymið ekki staðnum
328 SMITH ST. WINNIPEG
Phone Main 4021 P. O. Box 1102

Islenska lyfjabúðin
Vér leggjum kost, á að hafa
og lata af hendi eftir lækna-
vísan hin beztu og hreinustu
lyf og lyfja efni sem til eru.
Sendið læknavísan innar
yðar til egils
E. J. SKJOLD
Lyfjafélagið (Prescription Spec-
ialist) 2. hæð, 4. Wellingtong og Prince
Garry 4368-85
ST. REGIS HOTEL
Smith Street (nálægt Portage)
European Plan. Business manna hótel.
frá kl. 12 til 2.00. Ten Course Table De.
Hotel dinner \$1.00, með víni \$1.25. Vör haf-
um einungis hótel þar sem hver einstaklingur
þarf 6 slúð sigið borti.
McCarrey & Lee
Phone M. 5664